Posudek vedoucího práce

ŠEFČÍKOVÁ, Štěpánka. *Role vzdělavatele ve Freireho díle*. Praha, 2014, 54 s., bez příloh. Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce PhDr. Martin Kopecký, Ph.D.

1. Obsah a struktura práce

Deklarovaným cílem práce je představit pojetí role vzdělavatele ve Freireho díle. Cestou k tomu je rekonstrukce a interpretace klíčových myšlenek tohoto autora a také jejich srovnání s vybranými ideově spřízněnými mysliteli. P. Freire je zásadní postavou světového vývoje vzdělávání dospělých, v českém kontextu je jeho recepce relativně ojedinělá. V této souvislosti uvádím drobnou výhradu, která se týká selektivního uvádění datací českých zdrojů představujících Freireho ohlas u českých autorů.

Základní rozvržení práce je logické, s jeho pomocí je možné získat relativně ucelený obraz Freireho díla. Přesto není jediné možné; čtenář může postrádat podrobnější informace o společenském kontextu regionu Freireho hlavního působení nebo o soudobých ohlasech ve světové (minimálně západní) diskusi o stavu a cílech praxe vzdělávání.

Rozsah textu práce je na dolní hranici stanoveného standardu (45 tiskových stran). Stojí za úvahu, zda by hlavní text nemohl být členěn do menšího počtu kapitol (nabízí se mj. možnost sloučení třetí a čtvrté kapitoly).

2. Odborná úroveň

Práce má převážně popisný charakter, od popisnosti se nejvíce odpoutává šestá kapitola, která nabízí porovnání Feireho přístupů a pohledů s ním spřízněných tří autorů. Zmiňovaná popisnost je ale takto jistě menším problémem, než by byla v případě lepší známosti autora v českém prostředí. Do jádra práce je možné zařadit ještě kapitolu pátou.

Řešené téma je v práci postiženo zajímavě a jistě ne redukcionisticky. Přesto jistě nebyly vyčerpány všechny možnosti, které se v souvislosti s ním nabízejí. Není např. podrobněji postiženo, na jaké myšlenkové proudy Freire navazoval. Zde je ale nutné uznat, že takovýto úkol by byl mimořádně složitý.

Za nedostatek považuji, že abstrakt práce avizuje „seznam titulů, které rozvíjejí Freireho práci“, místo toho je ale uvedena poslední kapitola nazvaná Ohlasy Freireho myšlenek, jež se zaměřuje na instituce (univerzitní a jiné vzdělávací instituce).

3. Práce s literaturou

Autorka vycházela z dostatečného množství literatury. Podchytila snad veškeré české zdroje na dané téma. V případě Freireho prací bylo zřejmě možné shromáždit více publikací tak, aby mohla být redukována potřeba práce se sekundárními zdroji. Literatura autorů, kteří na Freireho navazují je obrovská, její systematická reflexe by poskytla téma minimálně na celou závěrečnou práci.

Uplatněný způsob zacházení s odbornými zdroji je korektní.

4. Grafické zpracování

Grafické provedení práce je na standardní úrovni.

5. Jazyková úroveň

Celkový dojem z jazykové úrovně práce poněkud ruší některé neobratnosti, které činí text hůře srozumitelným (světské hnutí v katolické církvi na s. 9; hromadná globalizace tříd na s. 45). Totéž platí o větě „Freire nepřemýšlí o realitě, ale pokouší se ji pouze pochopit.“ (s. 30) Jinde by měl být způsob vyjadřování přesnější – konkrétnější (zmínka o nedostatečnosti současné podoby vzdělávání v posledním odstavci s. 18, proč nemohla být Pedagogika utiskovaných vydána v Chile, jak to uvádí s. 10?).

6. Podněty k rozpravě

Jaké jsou příčiny malého ohlasu Freireho díla v českém prostředí?

7. Závěrečné zhodnocení práce

Předloženou práci považuji celkově za zdařilou a doporučuji ji k obhajobě s návrhem hodnocení velmi dobře.

5. 9. 2014 PhDr. Martin Kopecký, Ph.D.